

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616200383
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1616200383.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci navrhovateľky: V. G., D.. XX.XX.XXXX, N. Z. A. Č.. XXX, Z. proti odporcovi - manželovi: M. G., D.. XX.XX.XXXX, N. Z. A. Č.. XXX, Z., o rozvod manželstva, na odvolanie manžela proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 3. novembra 2016, č. k. 7C/47/2016-43, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania rozviedol a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, u oboch ide o druhé manželstvo, deti z tohto manželstva nepochádzajú. Vzťahy medzi manželmi sú tak vážne rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel. Manželstvo spočiatku fungovalo, účastníci žili v spoločnej domácnosti, chodili spolu do kúpeľov, prípadne navštevovali príbuzných. Následne sa ich vzťah začal zhoršovať a to najmä z dôvodu nepochopenia požiadaviek navrhovateľky zo strany manžela. Navrhovateľka sa cítila byť manželom odvrhnutá a nedocenená. Na druhej strane manžel nemienil nič meniť vo svojom zabehnutom životnom štýle. Hlavné príčiny rozvratu manželstva súd prvej inštancie ustálil najmä v rozdielnom ponímaní spoločného manželského života, názorových nezhodách na viaceré oblasti manželského spolužitia, ako aj neprekonateľné rozdiely v povahe účastníkov. Navrhovateľka chcela od manžela, aby si zabezpečili lepšie podmienky na bývanie. Manžel na druhej strane považoval ich podmienky na bývanie a fungovanie domácnosti za postačujúce. V týchto ich postojoch je vidieť nemožnosť zjednotenia ich názorov na spoločné bývanie a teda aj následné fungovanie domácnosti. Taktiež ich spoločný intímny život ako jedna zo základných funkcií manželstva už dlhšiu dobu nefunguje. Navrhovateľka tvrdila, že s manželom už viac nemôže intímne žiť a to aj z dôvodu jej zdravotných problémov, ako aj ochladnutia citov. Aj postoj manžela na ich vzájomné intímne spolužitie bol diametrálne odlišný od navrhovateľkinho. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti už viac ako rok a manžel nemôže nútiť navrhovateľku, aby sa ona proti svojej vôli vrátila do spoločnej domácnosti. Čo sa týka dôvodu nesúhlasu manžela s rozvodom, ktorý tvrdil, že potrebuje navrhovateľku ako ženu ako aj z dôvodu vlastných zdravotných problémov, súd prvej inštancie uviedol, že účastníci sú momentálne sebestační v starostlivosti o svoju osobu. Ani jeden z manželov nie je výslovne odkázaný na výživu a opateru druhého. Obaja manželia majú svoje vlastné deti z predchádzajúcich manželstiev, ktoré sú schopné sa v prípade potreby o vlastných rodičov postarať. Súčasný stav medzi manželmi je nenapraviteľný aj vzhľadom na dĺžku doby narušenia, ako aj intenzitu ochladnutia vzťahov a intenzitu vzájomných nezhôd a diametrálne odlišných názorov. V takomto prípade nie je nádej na obnovenie manželstva, manželstvo si neplní ani jednu zo svojich základných funkcií a

ide o nefunkčné manželstvo, ktoré je potrebné rozviesť. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania rozviedol podľa § 23 ods. 1 Zák. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 52 C.m.p.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie manžel M. G.. Uviedol, že s rozvodom manželstva nesúhlasí a súd prvej inštancie vychádzal z klamlivých údajov navrhovateľky. Nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľky, že sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti k dcére O., pretože odporca ju videl v spoločnosti jemu neznámeho muža a má za to, že navrhovateľka býva u tohto muža a nie u svojej dcéry. Súd prvej inštancie mal tieto okolnosti preveriť a najmä mal vypočúť dcéru navrhovateľky O.. Ďalej odporca namietol, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že iba on zapríčinil rozvrat manželstva, čo nie je pravda.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Uviedla, že býva u dcéry a nemá známosť so žiadnym iným mužom. K odporcovi stratila akýkoľvek citový vzťah a z jej strany nie je žiadna nádej na obnovenie manželstva.

5. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom odvolania, nie však jeho dôvodmi (§ 65, § 66 C.m.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie zistil skutočný stav veci, vec po právnej stránke správne posúdil a napadnutý rozsudok aj riadne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku a konštatuje ich správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p., v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.).

7. K odvolacej argumentácii odporcu treba uviesť, že z obsahu jeho odvolania nevyplýva, že by mal k navrhovateľke stále citový vzťah. Jeho odvolanie je totiž zamerané iba na to, že súd prvej inštancie mal podľa neho vykonať dokazovanie, na základe ktorého by sa preukázalo, že navrhovateľka má mimomanželskú známosť. Odvolací súd však napriek tomu nemôže jednoznačne ustáliť, že by odporca k navrhovateľke nič necítil. Na druhej strane však nemožno opomenúť odmietavý postoj navrhovateľky k odporcovi, ktorá s ním nemieni obnoviť manželské spolužitie. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že príčiny rozvratu manželstva spočívajú v rozdielnom ponímaní spoločného manželského života, v názorových nezhodách a v rozdieloch v povahách účastníkov konania. Nezodpovedá teda skutočnosti tvrdenie odporcu, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že rozvrat manželstva zapríčinil výlučne on.

8. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok je vecne správny a preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.

9. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 C.m.p.

10. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).